ΕΤΟΣ Α΄. Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1903. ΑΡΙΘ 26.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. «Ἀνάστασις» Ἀργοστόλιον.

Συντάκτης
Π. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΜΕΣΟΝ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ.

Ἀπὸ τὰ στήθη καὶ τὰς Διανοίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων Ἀρχόντων ἡ *Θέλησις* καὶ τὸ *Καθῆκον* ὁλοσχερῶς ἐξηλείφθησαν, τὴν δὲ θέσιν τούτων κατέλαβεν στερρεῶς ἡ ἔννοια τῆς καταστρεπτικῆς λέξεως ΡΥΜΟΥΛΚΟΥΜΑΙ.

ΡΥΜΟΥΛΚΟΥΜΑΙ ἀνέκραζεν ὁ Δολοφονηθεὶς Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Κόμματος κατὰ τὸ τραγικοκωμικὸν ἔτος τοῦ 1897, καὶ τῳὄντι ῥυμουλκηθεὶς ὑπὸ τῆς φιλαρχίας συγκατετίθετο εἰς κήρυξιν πολέμου ἄνευ προπαρασκευῆς καὶ μὲ Ἀρχηγὸν τοῦ Στρατοῦ νέον καὶ ἄπειρον πολεμικῆς τέχνης καὶ στρατιωτικῆς ἐμπειρίας!

Ἐκ τούτου δὲ ἡ ἧττα, ἡ φυγή, καὶ ἡ ἀτίμωσις.

Ρυμουλκοῦμαι ἀνέκραζεν καὶ ὁ Βασίλευς μετ' ὀλίγον ὑπὸ τῆς ὀχλαγωγίας καὶ τοῦ φόβου Ἐπαναστάσεως, καὶ συνεπῶς νέας ὡς τοῦ Ὄθωνος ἐξορίας! καὶ ἐκ τούτου οἱ ἐνθουσιώδεις λόγοι Του «θὰ τεθῶ ἐπὶ Κεφαλῆς τριακοσίων χιλιάδων Ἑλλήνων κτλ.» φράσεις αἵτινες ὅσον πομπώδεις ὑπῆρξαν τότε τόσον ἐγείρουν τὸν γέλωτα σήμερον, διότι διελθοῦσαι, διὰ τοῦ Διϋλυστηρίου τοῦ Χρόνου, ἀπέδειξαν ὅτι μόνον αἰτία προόδου καὶ καταστρεπτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐγένοντο, κλονίσασαι ἐκ θεμελίων καὶ τοὺς *Ἀφελεῖς* Ἕλληνας καὶ τὸν *Ρυμουλκούμενον* Ἄνακτα!

Ρυμουλκοῦμαι ἀνέκραζεν καὶ ὁ καυστικώτερος τῶν ἀντιβασιλικῶν Ῥητόρων τοῦ Κοινοβουλίου Λεβίδης, ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς εὐνοίας! καὶ ἐκ τούτου ἡ ἀπόταξις τούτου ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν εἰλικρινῶν χαρακτήρων καὶ ἡ σύνταξις τούτου εἰς τὰς τάξεις τῶν μικρῶν καὶ ῥυπαρῶν συνειδήσεων.

Ρυμουλκοῦμαι ἐφώνει καὶ ὁ ἐκ τῆς Νήσου τῶν Φαιάκων γόνος τῶν Κομήτων καὶ ἀπόγονος τῶν *Ἐνετῶν*! ὑπὸ τῆς δουλοφροσύνης καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἐστεμμένης θυγατρὸς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τῆς Ρωσσίας! καὶ ἐκ τούτου τὰ *κίβδηλα εὐαγγέλια*, τὸ *αἱματοκύλισμα* τῶν *Φοιτητῶν* ἡ Τρομοκρατία τῆς Σταφιδικῆς καὶ τῆς Παρακρατήσεως κτλ. κτλ.

Ρυμουλκοῦμαι ἀνακράζει καὶ ὁ *κουμπουροφόρος* παληκαρᾶς Ράλλης, ὑπὸ τῆς Ἀρχομανίας καὶ μικροφιλοδοξίας, καὶ τῳὄντι τοσοῦτον οὗτος ἐρυμουλκήθη ὥστε νὰ κατέχῃ σήμερον τὸ *ῥεκὸρ* τῆς ῥυμουλκουμένης συνειδήσεως καὶ τῆς δεσμευμένης θελήσεως, πιστοποιῶν διὰ τῆς πολιτικῆς του πορείας ὅτι ἐὰν ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐρυμουλκήθησαν ἢ ἀπὸ *φιλαρχίαν*, ἢ ἀπὸ *Λαοφοβίαν* ἢ ἀπὸ *Ἐτεμοφοβίαν* ἢ ἀπὸ *Αὐλοκολακείαν* ἢ ἀπὸ *Βασιλισσολατρείαν*, αὐτὸς ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ ῥυμουλκεῖται ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνωτέρω καὶ πρός δε ἀπὸ *Ἁρμοστοφοβείαν*, (βλέπε τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Κρήτῃ πραγμάτων) ἀπὸ *διπλωματικὴν ἀπειρίαν* (βλέπε Ἑλληνορουμανικὸν ἐπεισόδιον) ἀπὸ *φορομανίαν* (βλέπε ἀπεργίαν Ἀρτοποιῶν) ἀπὸ ἀκαταλόγιστον *παυσομανίαν* καὶ ἐλαττομισθίαν (βλέπε διδασκαλικὰς μεταβολὰς) κτλ. κτλ. καὶ ἐκ τούτου; ἰδοὺ τί προέκυψεν.

«Ἐξακολούθησις σφαζομένων ἀδελφῶν ἐν Κρήτῃ καὶ ἀπώλεια τοῦ Ἐθνικοῦ σκοποῦ,

Ἐξορία ἀδελφῶν ἐν Ρουμανίᾳ καὶ δήμευσις καὶ ἀπώλεια τῶν προαιωνίων κόπων καὶ μόχθων τούτων,

Αὔξησις πείνης εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ ἀναρχία πλήρης εἰς τὰς τάξεις τῶν Βιοπαλεστῶν.

Συνωμοσία εἰς τὰς τάξεις τῶν Διδασκάλων καὶ οὐσιῶδες καὶ καίριον τραῦμα εἰς αὐτὰ τὰ θεμέλια τῆς μορφώσεως τοῦ Λαοῦ.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνεχῶς καὶ αἰωνίως ῥυμουλκουμένων τούτων ἀνευθύνων καὶ ὑπευθύνων Ἀρχόντων δὲν εἶναι ἄλλο βεβαίως, ἀπὸ τὴν ὁσημέραι αὐξάνουσαν καὶ παχυνομένην *ἀσυνειδησίαν*, *ἐξαχρείωσιν*, *πενίαν*, *ἀμάθειαν*, εἰς τὰς καρδίας ὅλων, καὶ Διεπόντων καὶ Διεπομένων καὶ Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων.

Καὶ τώρα μᾶς ἐγείρεται ἡ ἑξῆς ἀπορία:

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ5.Φ4.0014.Υ1.0025

Ὁ Λαὸς θὰ ἀφήσῃ ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον νὰ κάθηται εἰς τὸν θρόνον της καὶ νὰ ἄρχῃ τόσον ἐπικινδύνως ἡ ἀπαιτία αὕτη ἔναια ΡΥΜΟΥΛΚΟΥΜΑΙ;

Ἐν ἄλλαις λέξεσι, δὲν ἐβαρύνθη ἐπὶ τέσσαρας δεκάδας ἐτῶν ν' ἀνέχηται ῥυμουλκουμένας συνειδήσεις καὶ ψοφοδεεῖς καὶ μικροὺς χαρακτῆρας;

Καὶ ἆραγε δὲν εἶνε καιρὸς πλέον ν' ἀλλάξῃ τακτικὴν καὶ ἀντί, καὶ εἰς τὸ μέλλον μετὰ τόσα δεινὰ καὶ τόσα ἀκατανόμαστα γεγονότα, νὰ περιβάλλῃ, μὲ ἀξιώματα καὶ Νομοθετικὴν δύναμιν, τοὺς ἀναξίους καὶ ἀρχομανεῖς τούτους ΚΑΤΕΡΓΑΡΕΟΥΣ,

Νὰ ἐγερθῇ ἐπὶ τέλους καὶ ἀφ' ἑνὸς ν' ἁρπάσῃ τὸ *μαγευμένο μαστίγιον* τῆς *Κίρκης* καὶ νὰ κτυπήσῃ *Ταύτην* μέχρις αἵματος, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἁρπάζων τὸ Ἐθνικὸν Πηδάλιον νὰ ὁδηγήσῃ τὸ Ἔθνος μὲ τοὺς μυώδεις βραχίονάς του καὶ τὴν ἀρυμούλκητον συνείδησίν του εἰς τὸν λιμένα τῆς Σωτηρίας καὶ τῆς τιμῆς;

Ἴδωμεν ὦ Λαέ, πότε θὰ σκεφθῇς τὴν ἀλήθειαν ταύτην: καὶ πότε θὰ ἐννοήσῃς ὅτι τοῦτο εἶνε τὸ ΜΟΝΟΝ ΜΕΣΟΝ τῆς ΣΩΤΗΡΙΑΣ!

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΗΣ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΚΑΙ
ΤΟ ΒΑΛΛΙΑΝΕΙΟΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ.

Ἐν Ἀργοστολίῳ πρὸ ἔτους λειτουργεῖ Ἐντευκτήριον ὑπὸ τὸν τίτλον «Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον Ἀργοστολίου ἢ Ἰσότης» ἱδρυθὲν καὶ συντηρούμενον ὑπὸ τῆς Λαϊκῆς Τάξεως.

Ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ τούτῳ, οὗτινος σκοπὸς εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τῆς Διανοίας καὶ τῶν ὑλικῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων εὐημερεῖ πᾶς Λαός, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἱδρύθη ἐλειτούργησε τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς διδαξάντων ἐκ τῆς ἕδρας του πολλῶν μορφωμένων καὶ ἐγκρίτων μελῶν τῆς Κοινωνίας Ἀργοστολίου, οὐχὶ δὲ μικρὰ ὑπῆρξεν ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ὠφέλεια ἥτις προσεγένετο εἰς τὰς ἐργατικὰς πρὸ πάντων τάξεις διὰ τὰς ὁποίας πλέον τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦτο εἶνε τόσον ἀναγκαῖον ὅσον ὁ ἄρτος διὰ τὸν πτωχόν.

Τὴν ἀνάγκην δὲ ταύτην ἐπὶ μᾶλλον ἐπηύξησαν αἱ δύο τελευταῖαι διαλέξεις τοῦ κ. Μ. Ἀντύπα ὁ σκοπὸς τῶν ὁποίων κατανοηθεὶς ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τελείως προὐκάλεσε μεγάλην συρροὴν καὶ μεγάλον ἐνθουσιασμόν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ «Ἀνάστασις» δὲν θεωρεῖ ἄσκοπον δημοσιεύουσα τινὰ προπάντων περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς τελευταίας ἰδίως διαλέξεως περὶ τοῦ «Βαλλιανείου Κληροδοτήματος».

Ἀπὸ τῆς 7ης ἑσπερινῆς ἤρχισε συγκεντρούμενος ὁ κόσμος εἰς τὸ «Ἀναγνωστήριον» κ[αὶ] τὴν κάτωθεν [αὐ]τοῦ πλατεῖαν «Ῥήγα Φεραίου» οὕ[τ]ως ὥστε, κατὰ τὴν προσδιορισμένην ὥραν, ἦσαν ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένα ἀμφότερα τὰ μέρη ταῦτα πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας ἀνθρώπων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τὴν 8ην δὲ ἀκριβῶς ἐν μέσῳ συγκινήσεως καὶ ἡσυχίας ὁ ἔχων τὸν λόγον, ἀνέπτυξε κατ' ἀρχὰς τὸν γενικὸν σκοπὸν τῶν τοιούτου εἴδους Κληροδοτημάτων, διεξελθὼν εἶτα τὸν σκοπὸν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται κληροδοτήματος, ὡμίλησεν δι' ὀλίγων περὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτελεσθέντων ἔργων ἀποδείξας ὅτι προτιμότερον θα ἦτο νὰ διετίθεντο τὰ δαπανηθέντα εἰς σπουδαιότερα καὶ μᾶλλον ὠφέλημα ἔργα, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Διαθέτου, ἀποδείξας δὲ διὰ τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐξηγήσεως τῆς Διαθήκης ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι ἡ *μόρφωσις* ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ *οἰκονομικὴ εὐρωστία* τῆς Κεφαλληνίας ἀφ' ἑτέρου, ἐγνωμοδότησεν ὅτι δέον νὰ ἐπιτευχθῶσι ταῦτα διὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ συντηρήσεως ἔργων παραγόντων ἐργασίαν, τέχνην, καὶ πλοῦτον, καὶ ὡς τοιαῦτα ὑπέδειξεν τὰ βιομηχανικὰ ἔργα καὶ τὰ γεωργικά, ἅτινα φέροντα τὸν τύπον Βιομηχανικῶν, Γεωργικῶν ἢ Ναυτικῶν Σχολῶν, ἵνα μὴ προσκρούσωσι εἰς τοὺς ὅρους τῆς Διαθήκης, θὰ ἠδύναντο νὰ σώσωσιν ὁλόκληρον τὴν Κεφαλληνίαν ἥτις, κύψασα καὶ αὕτη ὑπὸ τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν καχεξίαν τοῦ Ἔθνους, βαδίζει εἰς τὸν *Ἐκπατρισμὸν* ἢ τὸ *Ἔγκλημα* καὶ τὴν *πεῖναν*.

Ἐν τέλει δὲ ὑποδείξας τὸν τρόπον τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ τοιούτου σκοποῦ κατέληξεν ἐξυμνήσας τὸν Ἀείμνηστον Π. Βαλλιᾶνον εἰς τὸν ὁποῖον ὁλόκληρον τὸ παρευρεθὲν πλῆθος ἀνεφώνησεν δακρῦον ἐκ συγκινήσεως καὶ *ἐλπίδος* τὸ «*αἰωνία του ἡ Μνήμη*».

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς Ἰσχυροὺς καὶ Ἐγγραμμάτους τῆς Πόλεως Ἀργοστολίου—Πρὸς τὰς Εὐγενεῖς καὶ Φιλανθρώπους Κυρίας καὶ Δεσποινίδας.

—

Πρὸς Ὑμᾶς οἵτινες δὲν ἐστερήθητε οὐδενὸς ἀνθρωπίνου δικαιώματος, πρὸς Ὑμᾶς οἵτινες εὐνοηθέντες ὑπὸ τῶν περιστάσεων τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἀνεπτύξατε τὴν διάνοιάν Σας καὶ ἐκαλλιεργήσατε τὴν καρδίαν Σας, διὰ τῆς διδασκαλίας, τῆς ἀνατροφῆς καὶ ὅλων τῶν μέσων, ἀποτεινομένη ἡ «Ἀνάστασις» ποιεῖται ἔκκλησιν εἰς τὰ εὐγενῆ Σας αἰσθήματα καὶ

Σᾶς παρακαλεῖ ἵνα πάντες βοηθήσητε, ἕκαστος καὶ ὅλοι ὁμοῦ, ἐφ' ὅσον Σᾶς εἶνε δυνατόν, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὑψηλοῦ σκοποῦ ὃν ἀνέλαβε τὸ «Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον» ἔστε δὲ βέβαιοι ὅτι ἐάν, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς καλῆς θελήσεως ὅλων μας, ἐπιτευχθῇ τοῦτο, ὁ Λαὸς ὁλόκληρος τῆς Κεφαλληνίας θὰ Σᾶς ὀνομάσῃ εὐεργέτας Του. καὶ ἐὰν εἰς μὲν τὸν ἀείμνηστον Π. Βαλλιᾶνον θὰ ἦνε ὑποχρεωμένος νὰ ἀνεγείρῃ Ἀνδριάντα, δ[ιὰ Σᾶς] θ[ὰ ἀφιερώσῃ] τὴν ὡραιοτέραν σελίδα τῆς Ἱστορίας του, αἱ δὲ μητέρες, τὰ ὀρφανὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

καὶ οἱ Ἐργάται θὰ Σᾶς συνοδεύσωσι μὲ τὰς μᾶλλον εἰλικρινεῖς εὐχάς των:

Πρὸς Σᾶς δὲ ἰδίως, ὦ εὐγενεῖς Δέσποιναι καὶ Δεσποινίδες, τῶν ὁποίων αἱ καρδίαι πάλλουσι *γλυκύτερον, σταθερώτερον*, καὶ διαρκέστερον, ποιοῦσα ἔκκλησιν ἡ «Ἀνάστασις» Σᾶς ἱκετεύει ἵνα, συμμεριζόμεναι τὰς περιστάσεις ἃς διέρχεται ὁ Ταλαίπωρος Λαὸς, συνεργασθῆτε μαζύ μας. Παρακινοῦσαι καὶ ὠθοῦσαι, εἰς τὸ εὐγενὲς τοῦτο ἔργον τοὺς συζύγους, υἱοὺς, ἀδελφούς Σας.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ Σᾶς συγκινοῦν εἰς ὅλας τὰς στιγμὰς τῆς ζωῆς Σας τὰ ῥάκη τῆς πτωχῆς ἐργατρίας, τὸ ὠχρὸν ἐκ τῆς βαναύσου καὶ πολλῆς ἐργασίας πρόσωπόν της, καὶ τὸ δακρυβρεγμένο ξηρὸ ψωμὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἐργάζεται ἀπὸ τῆς χαραυγῆς μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἐνίοτε ἀπόλυσι τὸ Πᾶν!

Ὅλαι αὐταὶ αἱ πικραὶ ἀλήθειαι ἂς θερμάνουν τὰς ὡραίας μελανὰς φλέβας τῶν Παλλεύκων χειρῶν Σας ἵνα Σεῖς φανεῖται οἱ πρῶτοι Σκαπανεῖς οἵτινες θὰ καθαρίσητε τὴν ὁδὸν ἥτις θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸ πέρας τοῦ ἐπιδιωκομένου Σκοποῦ.

ΤΙΝΑ ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

Ἵνα παύσουν μερικοὶ κακοσυνειθίσαντες νὰ σπείρουν αἰωνίως τὴν *ἀπογοήτευσιν*, καὶ νὰ διδάσκουν τὸ *ἀδύνατον* καὶ οἵτινες, ὡς πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τοῦ «κληροδοτήματος» πράττουσι κατὰ τὸ σύνηθες, δημοσιεύομεν ὁλόκληρον τὴν περικοπὴν τοῦ σχετικοῦ μέρους τῆς Διαθήκης.

« Ὁρίζω τοὺς κατὰ καιρὸν Ἐπιμελητὰς ἢ Ἐπιμελητὴν αὐτῆς τῆς διαθήκης μου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐξόδων καὶ πληρωμῶν, νὰ διαθέσουν τὸ εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον τοὺς πληρωθῇ, ὅπως εἴπαμεν ἀνωτέρω, διὰ ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς εἰς τὴν νῆσον Κεφαλληνίας· οἱ σκοποὶ οὗτοι νὰ συμπεριλαμβάνουν τὴν ἵδρυσιν ἢ βοήθειαν πρὸς ἵδρυσιν ἐκκλησιῶν, νοσοκομείων καὶ σχολείων, καὶ ἐπίσης τὴν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν βοήθειαν εἰς πτωχοὺς καὶ ἡλικιωμένους ἀνθρώπους τοὺς κατὰ καιρὸν κατοίκους ἢ καταγομένους ἐκ Κεφαλληνίας. »

Ὡς βλέπομεν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁ σκοπὸς τοῦ Διαθέτου εἶνε ἡ ἵδρυσις καὶ συντήρησις *ἀγαθοεργῶν ἔργων.*

Ἐρωτῶμε λοιπὸν, τὰ ἔργα περὶ ὧν ἡμεῖς ὁμιλοῦμε δὲν εἶνε ἀγαθοεργὰ καὶ δὴ τὰ πρώτιστα καὶ ἀναγκαιώτερα πάντων τῶν ἀγαθοεργῶν;

Ἀλλὰ θὰ εἴπωσιν οἱ μεμψίμοιροι, καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἀδυνάτου, ὅτι διασαφινίζουν καὶ περιορίζουν τὴν γενικὴν ἔννοιαν τοῦ *ἀγαθοεργοῦ* αἱ φράσεις «ἤτοι Νοσοκομείων, Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων».

Μὰ Σοφοὶ καὶ ἀπογοητευμένοι διδάσκαλοι, ἡ λέξις *Σχολεῖα* δὲν πίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν Σας; πῶς λοιπὸν ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς ἀποδείξητε ὅτι τὰ Σχολεῖα τῆς *Τέχνης τοῦ Ἐμπορίου τῆς Βιομηχανίας τῆς Ναυτικῆς καὶ Γεωργίας*, ὅτι δὲν εἶνε Σχολεῖα;

Ἡμεῖς καὶ ὅλος ὁ Κόσμος γνωρίζομε καὶ τοῦτο εἶνε ἀναμφισβήτητον, διότι εἶνε καθιερωμένον ἤδη, ὅτι τὰ Σχολεῖα εἶνε δύο εἰδῶν, Σχολεῖα Ἐπιστήμης καὶ Σχολεῖα Τέχνης.

Τὰ Σχολεῖα τῆς Ἐπιστήμης, εἶνε τὸ Πανεπιστήμιον τὸ Γυμνάσιον κ.τ.λ. τῆς δὲ Τέχνης, τὸ Πολυτεχνεῖον, αἱ Γεωργικαὶ, Ἐμπορικαὶ καὶ Βιομηχανικαὶ Σχολαὶ κ.τ.λ.

Ἱδρύοντες λοιπὸν τοιαύτας Σχολὰς εἰς ἃς νὰ διδάσκηται ἡ τέχνη ἢ τὸ ἐμπόριον, καὶ προπάντων ἡ βιομηχανία καὶ εὐρύνοντες ταύτας καὶ δίδοντες τοιαύτην ἐλαστικότητα ὥστε ἑκατοντάδες ἐργατῶν καὶ προσωπικοῦ νὰ διδάσκηται συγχρόνως καὶ νὰ ἐργάζηται καὶ παράγῃ, πρός δε τελειοποιοῦντες ταύτας διὰ παραρτημάτων πρακτικῆς εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Κεφαλληνίας καὶ Γεωργικῶν σταθμῶν, ἀναλόγως πάντοτε τοῦ εἰσοδήματος, δι' ὧν νὰ διδάσκηται ἡ Γεωργική, καλλιέργεια μετάξης καὶ ἄλλων εἰδῶν, εἰς ἃ ἐξ ἀνάγκης θὰ ἀπασχολῶνται ἑκατοντάδες ἐργατῶν καὶ χωρικῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, κατὰ τί θὰ προσέκρουε τοῦτο εἰς τὴν Διαθήκην ἀφοῦ ἴσα ἴσα πρὸ παντὸς οὗτος ἐστὶν ὁ σκοπὸς τοῦ Διαθέτου, τὸ δὲ γράμμα τῆς Διαθήκης λέγει ὁρισμένως «Σχολεῖα, καὶ ἀγαθοεργοὺς Σκοπούς;

Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ ἀνέγερσις τῶν τοιούτων ἔργων καὶ δυνατὴ εἶνε καὶ σύμφωνος τῇ Διαθήκῃ, ἀφήσετε πλέον τὰς προφάσεις καὶ τὰ ἀνύπαρκτα ἐμπόδια καὶ δώσωμεν ὅλοι τὰς χεῖρας ὅπως ἐν δραστηριότητι καὶ εἰλικρινείᾳ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ ταχείας ἐπιτυχίας τοῦ Σκοποῦ τούτου ὅστις θὰ σώσῃ ἀφ' ἑνὸς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ θὰ ἀποθανατίσῃ ἀφ' ἑτέρου τὸ ὄνομα Π. Βαλλιάνος.

Γένοιτο.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μὰ ἐπὶ τέλους κατήντησε ἀηδία ἡ ἀδιαφορία τῶν ἁρμοδίων καὶ ἀνυπόφορος ἡ βρῶμα τὴν ὁποίαν ἀναδίδουν τὰ ὄπισθεν τῶν ὀγκολίθων μέρη ἅτινα κατέστησαν πλουσιώτατοι «ἀπόπατοι» ἐργολάβοι καὶ δήμαρχοι καὶ λιμενικοὶ ἄρχοντες καὶ Βουλευταὶ κτλ κτλ.

Ἕως πότε θὰ γίνεσθε αἰτία μιασματικῶν πυρετῶν, παντὸς εἴδους ἀσθενείας καὶ μαλακίας καὶ γελοιοποιήσεως πόλεως καὶ κατοίκων;

Εἶναι καιρὸς κ. Δήμαρχε νὰ ἀναλάβῃς Σὺ τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα διὰ νὰ λείψωσιν ἐκ τῆς προκυμαίας τὰ μεγάλα καὶ πρωτότυπα αὐτὰ «ἀναγκαῖα» ἐπὶ τοσοῦτον δὲ μᾶλλον πρέπει νὰ γίνῃ τοῦτο ταχύτατα καθόσον ὡς πληροφορούμεθα ἑτοιμάζεις ἑορτὴν ἥτις θὰ προκαλέσῃ ἐνταῦθα συρροὴν ξένων καὶ δὴ ἐπισήμων, φαντασθῆτε δὲ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν θὰ τοὺς προξενήσῃ ἡ μυρωδάτη αὐτὴ προκυμαία.

—Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας συνοικίας τῆς πόλεως εἶναι ἐν ἀρίστῃ καταστάσει ἡ βρῶμα καὶ ἐν κακίστῃ αἱ ὁδοί, ἀφ' ἑνὸς διότι ἐφρόντισαν οἱ ἔμπειροι; ἐργολάβοι νὰ θέσουν ὑλικὸν προκαλοῦν σκόνην καὶ λάσπην ποῦ μπορεῖ νὰ γεμίσῃ τὰ μάτια καὶ τὸν πνεύμονα δώδεκα χιλιάδων ἀλκίμων Κεφαλλήνων καὶ νὰ μείνῃ καὶ γιὰ τὰ μάτια τοῦ Κου Δημάρχου καὶ τῶν Συμβούλων, καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ὅλα τάφη-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

φισθέντα κονδύλια διὰ τὴν διόρθωσιν ἔμειναν ἀνεκτέλεστα

—Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπόνομοι καὶ οἱ αὔλακες δι' ὧν διοχετεύονται τὰ ὕδατα, ὡς κατέδειξεν ἡ βροχὴ τῆς 21ης ἱσταμένου, εὑρίσκονται εἰς τοιαύτην ἄτεχνον καὶ ἐλεεινὴν κατάστασιν ὥστε ἡ πόλις νὰ παρουσιάζῃ ὄψιν πεδιάδος διασχιζομένης ὑπὸ ὁρμητικῶν ποταμῶν καὶ παραποτάμων. Ἐλπίζομεν λοιπὸν εἰς τὴν ὑμετέραν προνοητικότητα κ. Δήμαρχε καὶ ἐπομένως περιμένομεν ταχέως διόρθωσιν τῶν ἀνωτέρω ἢ τουλάχιστον νὰ προμηθεύσητε μία βάρκα εἰς ἕνα ἕκαστον κάτοικον τῆς εὐδαίμονος ταύτης πόλεως τὴν ὁποίαν δὲν ἀρκοῦν ἀμφότεροι αἱ μηρουδιαὶ τῶν ἀνθέων καὶ τῶν ἀποπάτων.

— Ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου τῆς δευτέρας ποιότητος ηὔξησε κατὰ τρία λεπτὰ εἶνε δίκαιον τοῦτο ; θὰ τὸ ἐξετάσωσιν οἱ ραμόδιοι ἐγκαίρως, ἢ νὰ λάβωμε τὰ μέτρα μας ;

ΛΑ·Ι·ΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Αὔριον Κυριακὴν ὥραν 8ην μ. μ. ὁμιλήσει ὁ κ. Χαράλαμπος Βάρφης: θέμα. « Περὶ τῶν τυραννουμένων Μακεδόνων ».

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἀποκρύπτουσι δὲ τὸν νόμον τοῦτον, ὄχι ἀρνούμενοι αὐτὸν, διότι τοῦτο εἶνε εἰς αὐτοὺς ἀδύνατον, τόσον ὁ νόμος αὐτὸς εἶνε ἁπλοῦς καὶ καθαρὸς—ἀλλὰ νομοθετοῦντες ἀντὶ αὐτοῦ ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας ἄλλων νόμων, οἱ ὁποῖοι, λέγουν, εἶνε σπουδαιότεροι καὶ περισσότερον ὑποχρεωτικοὶ ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὅστις λέγει νὰ πράττωμεν εἰς τοὺς ἄλλους ὅ,τι θέλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ πράττωσιν οἱ ἄλλοι πρὸς ἡμᾶς.

—

Τινὲς τῶν ἀνθρώπων τούτων—οἱ ἱερεῖς—νομοθετοῦσι ἑκατοντάδας ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων, τελετὰς, λειτουργίας, καὶ θυσίας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν νόμον αὐτὸν «καθὼς θέλεται ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως», συνιστῶσι δὲ αὐτὰ ὡς τοὺς σπουδαιοτέρους θείους νόμους, τῶν ὁποίων ἡ μὴ τήρησις προκαλεῖ τὴν αἰωνίαν κόλασιν.

Ἄλλοι δὲ—οὗτοι εἶνε οἱ κυβερνῶντες—καθιεροῦντες τὸ ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐπινοηθὲν δόγμα καὶ παραδεχόμενοι αὐτὸ ὡς νόμον καὶ βασιζόμενοι εἰς αὐτὸν, ἐπιβάλλουσιν ἄλλους νόμους ἀντιθέτους ἀκριβῶς εἰς τὸν μέγαν νόμον τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ, καὶ ἀπαιτοῦσι μὲ τὴν ἀπειλὴν τῶν τιμωριῶν νὰ συμμορφωθῶσι πάντες μὲ αὐτούς.

Ἄλλοι τέλος—οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ πλούσιοι—χωρὶς ν' ἀναγνωρίζωσιν οὔτε τὸν Θεὸν, οὔτε τὸν ὑποχρεωτικὸν αὐτοῦ νόμον, διδάσκουσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο παρὰ ἡ ἐπιστήμη καὶ οἱ νόμοι των, τοὺς ὁποίους ἀνεκάλυψαν αὐτοί, οἱ ἐπιστήμονες δηλαδὴ, καὶ τοὺς ὁποίους γνωρίζουσιν οἱ πλούσιοι καὶ ὅτι διὰ νὰ εὐδαιμονήσῃ ὅλος ὁ κόσμος πρέπει διὰ τῶν σχολῶν, τῶν ὁμιλιῶν, τοῦ θεάτρου, τῶν κονσέρτων τῶν μουσείων, τῶν συνεδριάσεων νὰ μάθῃ νὰ ζῇ ἐν ἀγάπῃ-ρία, ὅπως οἱ ἐπιστήμονες αὐτοὶ καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ τότε, ἰσχυρίζονται ὅτι θὰ ἐξαφανισθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ του τὸ κακὸν καὶ ἡ δυστυχία ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑποφέρουσιν οἱ ἐργάται.

Καὶ οἱ μεν καὶ οἱ δὲ ἀρνοῦνται βεβαίως τὸν νόμον ἀλλὰ θέτουσιν ἀντ' αὐτοῦ τοιαύτην ποσότητα παντὸς εἴδους νόμων, ἐκκλησιαστικῶν, πολιτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν, ὥστε ἐν τῷ μέσῳ τούτων παρέρχεται ὄχι μόνον ἀπαρατήρητος, ἀλλὰ τελείως ἐξαφανίζεται ὁ ἁπλοῦς, καθαρὸς καὶ εἰς πάντας καταληπτὸς νόμος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ θὰ ἀπήλλαττε ἀσφαλῶς τοὺς περισσοτέρους τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ δεινά των.

Ἰδοὺ λοιπὸν πόθεν ἔχει τὴν ἀρχήν του τὸ παράδοξον τοῦτο γεγονὸς, ὅτι οἱ καταπιεζόμενοι ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν πλουσίων ἐργάται ἐξακολουθοῦσι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν νὰ θυσιάζωσι τὴν ζωὴν τὴν ἰδικήν των καὶ τῶν ἀδελφῶν των καὶ νὰ καταφεύγωσι ὅπως ἀνακουφισθῶσι εἰς ποικιλότατα, πολυσύνθετα δυσκολώτατα μέσα, παραδείγματος χάριν εἰς δεήσεις, θυσίας, τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κυβερνήσεων, εἰς συνεταιρισμοὺς, εἰς ταμιευτήρια, εἰς συλλαλητήρια, ἀπεργίας καὶ ἐπαναστάσεις, χωρὶς νὰ καταφεύγωσιν εἰς τὸ μόνον μέσον σωτηρίας, τὴν ἐκπλήρωσιν δηλ. τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θὰ τοὺς ἠλευθέρωνεν ἀπὸ τὰ βάσανά των.

Δ'.

Ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶνε συνειθισμένοι εἰς τὸ στρυφνὸν καὶ σκοτεινὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν, πολιτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν δογμάτων, θὰ εἴπωσιν ; Ἡ ἁπλῆ καὶ ὀλιγόλογος αὐτὴ φράσις «καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως» ἐμπερικλείει ἄρά γε ὅλον τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμπεριέχει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας περὶ τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων ; Τοῦτο δὲ διότι νομίζουσι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, ὅτι ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ χωρέσουν εἰς μίαν ἁπλῆν καὶ ὀλιγόλογον ἔκφρασιν, ἀλλ' ὅτι ἔχουν ἀνάγκην μακρῶν καὶ στρυφνῶν θεωριῶν.

Καὶ πράγματι, ὁ νόμος «πράττε εἰς τοὺς ἄλλους ὅτι θέλεις καὶ οἱ ἄλλοι νὰ πράττωσιν εἰς σὲ» εἶνε πολὺ ἁπλοῦς καὶ σύντομος, ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ συντομία καὶ ἡ ἁπλότης αὐτὴ ἀποδεικνύουσιν ὅτι εἶνε νόμος ἀληθινὸς, ἀναμφισβήτητος, αἰώνιος καὶ ὠφέλιμος καὶ ὅτι εἶνε νόμος θεῖος κατεργασθεὶς ἐπὶ δέκα αἰῶνας ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ ὄχι τὸ ἔργον ἑνὸς μόνον ἀνθρώπου ἢ ὁμάδος τινὸς ἀνθρώπων, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἐκκλησία, Πολιτεία, ἢ Ἐπιστήμη.

Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ μακρολογίαι περὶ τῆς πτώσεως τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, περὶ τῆς λυτρώσεως αὐτοῦ, περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας, ἢ αἱ πολιτειακαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ συζητήσεις περὶ τῶν κοινοβουλίων, περὶ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς, περὶ τῆς θεωρίας τῶν ποινῶν, περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, περὶ τῶν ἀξιῶν, περὶ τῆς ταξινομήσεως τῶν ἐπιστημῶν, περὶ τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς κτλ. δύνανται νὰ εἶνε πολὺ πνευματώδεις καὶ βαθεῖαι, ἀλλὰ δὲν εἶνε καταληπταὶ, εἰ μὴ μόνον παρ' ἑνὸς μικροῦ ἀριθμοῦ ἀνθρώπων, ἐν ᾧ ὁ νόμος «πράττε εἰς τοὺς ἄλλους ὅ,τι θέλεις καὶ οἱ ἄλλοι νὰ πράττωσιν εἰς σὲ» εἶνε ἁπλοῦς καὶ καταληπτὸς, ἀδιακρίτως φυλῆς, πίστεως, μαθήσεως, ἀκόμη δὲ καὶ ἡλικίας.

(ἀκολουθεῖ)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ